

μας ἀναγνώστας ταῦτα : « Προσέχετε εἰς τὴν συνειδήσιν σας· διότι ὅστις χάσῃ τὴν συνειδήσιν του δὲν τῷ ἀπομένει τίποτε ἄξιον τῆρησεως. »

« Προσέχετε εἰς τὴν υγίαν σας. Ἐὰν ἔχετε καλὴν υγίαν, δοξάζετε τὸν Θεὸν διὰ τοῦτο καὶ ἐκτιμάτε αὐτὴν μετὰ τὴν συνειδήσιν σας· διότι ἡ υγία εἶναι ἀγαθὸν, τὸ ὁποῖον δὲν ἀγοράζεται διὰ χρημάτων. »

« Περί δὲ τῶν χρημάτων φροντίζετε νὰ ἀποκτήσητε ὅσα εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὸν βραχείαν ἐπίγειον ζωὴν σας· ἀλλὰ μὴ κάμνετε αὐτὰ τὸ ὑψιστον ἀγαθὸν σας· τὰ χρήματα εἶναι τὰ μέσα καὶ οὐχὶ τὸ τέλος τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου· διὰ τοῦτο καὶ δὲν δύνανται νὰ τὸν καταστήσωσιν εὐτυχῇ. » « Εἶναι δυσάρεστον, ἔγραφέ ποτε ὁ βαθύπλουτος τραπεζίτης Ῥοσχίλδ εἰς ἓνα τῶν φίλων του, νὰ κοιμᾶται τις μὲ πολύκροτον πιστόλιον ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιόν του καὶ νὰ λαμβάνῃ πολλὰς ἀπειλητικὰς ἐπιστολάς καθ' ἑκάστην, μόνον καὶ μόνον διότι ἔτυχε νὰ ἔχῃ περισσότερα χρήματα ἀπὸ τοὺς γείτονάς του! »

Καὶ ἀρχαῖός τις φιλόσοφος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐδωρήθη ἓν τάλαντον (6,000 δραχμῶν) ἐπιστρέψας αὐτὸ μετὰ τρεῖς ἡμέρας εἰς τὸν φίλον του, ἔγραψε, « Ἄββε ὀπίσω τὸ ἀργύριόν σου· διότι μισῶ δωρεὰν, ἥτις μὲ κάμνει ν' ἀγρυπνῶ! »

« Ἐνθυμίσεθε δὲ καὶ τὸ τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ μὴ θησαυρίζετε θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σκώληξ καὶ σκωρία καὶ κλέπτει διαφθείρουσι καὶ κλέπτουσιν, ἀλλὰ θησαυρίζετε θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὐδὲν τῶν τοιούτων ὑπάρχει. »

ΤΟ ΚΑΛΛΙΣΤΟΝ ΠΡΑΓΜΑ.

Ἰουδαῖός τις διδάσκαλος ῥώωτῆτέ ποτε τοὺς μαθητάς του, « Ποῖον ἦτο τὸ κάλλιστον πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἡδύνατό τις νὰ ἐπιθυμήσῃ; »

Εἰς τῶν μαθητῶν εἶπε, « Καλὴ, γεναιόδωρος καὶ αὐτάρκης διάθεσις. » Ἐτέρος, « καλὸς σύντροφος. » Τρίτος, « καλὸς γείτων. » Τέταρτος παρετήρησεν, ὅτι ἐπρωτίμα « ἀνθρώπων, ὅστις ἡδύνατο νὰ προβλέπῃ τὰ μέλλοντα. » Τελευταῖον ἡγήρηθ' ὁ πέμπτος, ὀνόματι Ἐλεάζαρ, καὶ αὐτὸς εἶπεν, ὅτι κάλλιστον πάντων ἦτο « καρδία καθαρὰ. »

Ὁ διδάσκαλος ἤκουσε πάντας, ἀλλ' ἀπεκρίθη μόνον εἰς τὸν Ἐλεάζαρ, εἰπὼν, « Σὺ ἀληθῶς περιέλαβες εἰς δύο λέξεις πᾶν ὅ,τι οἱ ἄλλοι συμμαθηταὶ σου ἐξέφρασαν· διότι, ὅστις ἔχει καρδίαν καθαρὰν, θὰ ἦναι καὶ αὐτάρκης καὶ καλὸς σύντροφος καὶ καλὸς γείτων, καὶ εὐκόλως θὰ βλέπῃ τι πρέπει νὰ κάμνῃ καὶ τὸ πῶς νὰ τὸ κάμνῃ κάλλιστα. »

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ

εἰς τὸ αἰνίγμα τοῦ προηγούμενου φύλλου.

Ἔνεκα παραδρομῆς τοῦ τυπογράφου εἰς τὴν 25ην σειρὰν ἀντὶ νὰ τεθῇ

« Ἐγειναν πάντα ὑπ' ἐμοῦ βουλή σοφίας θείας, » ἐδημοσιεύθη

« Ἐγειναν μετὰ πολλῆς σοφίας. »

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Εἶμαι νῆσος καὶ ἀνῆκω εἰς τὴν γῆν τῆς Ἑλλάδος· καὶ ποτε ἐτέλουν φόρον εἰς τὴν πόλιν τῆς Παλλάδος· ἀλλὰ νῦν ὑπεῖκω ὅλη εἰς φυλὴν ἐκτετατωμένην, Ἐν Εὐρώπῃ, πλὴν ἀλλ' ὁμως ἐκ Σκυθῶν καταγομένην.

Ἄν τὸ πρῶτον κ' ἄλλα τρία κόψης ὀπισθεν στοιχεῖα, καὶ εἰδῶς ἐπιχειρήσης, τὰς χορδὰς μου νὰ κινήσης, θὰ σὲ θέλῃ ἀρμονία, ἔως ἀρκετὰ ἡδέτα.

Ἄλλ' ἐὰν τὰ τρία πρῶτα ἐκ τοῦ ὅλου ἀφαιρέσης, τὸν δὲ τόνον στὴν δευτέραν συλλαβὴν μου ἐπιθέσης, τότε τρέμε, τότε φεῦγε, ἐὰν πυρὶ με ἀπαντήσης, ἐπειδὴ ἐνόσφ' μ' ἔχεις, πολυστέννακτα θὰ ζήσης.

Ἐὰν δὲ κ' ἐκ τρίτου πάλιν ἐνκοπὴν μοὶ κάμῃς ἄλλην, τότε, φίλε, θὰ με ἴδῃς, ἀπαράλλακτον τῆς Ἰδῆς, τιμωρούμενον ματαίως ὑπὸ κούφου βασιλέως.

Ἄλλ' ἐὰν ἡ ἀκαμπτός σου χεὶρ καὶ ἄλλην ἐπιφέρῃ ἐκκοπὴν τῆς κεφαλῆς μου, θὰ με ἴδῃς τότε· ἐν μέρε ὀπισθέντινων θηρίων, προσδοκῶντα τὴν τροφὴν μου, Κ' ἔχοντα ταχεῖς τοὺς πόδας, ἀπεχθὴ δὲ τὴν μορφὴν μου.

Ἐὰν τώρα δὲν με θέλῃς γράφοντα ἀνοησίας, μὴ πολὺ, πολὺ φροντίζης τὰ περὶ ὀρθογραφίας.

Δ. Π. Σ.

ΔΥΣΙΣ

τοῦ ἐν τῷ προηγούμενῳ φύλλῳ αἰνίγματος

ΣΗΟΡΟΣ—ἄρος—ἄρος—πόρος—δρός. κτλ.

Τὸ ἔλυσαν ὁ ἐξ Ἀθηνῶν Κ. Χαλοῦλος καὶ ὁ ἐξ Ὑδρας Ζωὴ Δημητριάδου.

ΔΥΣΕΙΣ

ἱερογραφικῶν ἐρωτήσεων τοῦ 1876.

Τὰς ἱερογραφικὰς ἐρωτήσεις τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἔλυσαν ὁ ἐκ Θεσσαλονίκης Μιχαὴλ Μιχαηλίδης καὶ ὁ ἐκ Βόλου Γ. Παπαδόπουλος, εἰς ἕκαστον δὲ εἰδὼθ' ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ Ζωολογικοῦ κήπου τοῦ κ. Υαρά μετὰ ὡραίας χρωματισμένας εἰκόνας.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

—Τίς τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα καὶ Ἰσραὴλ ὑπῆρξεν ὁ κάκιστος;

—Εἰς ποῖα μέρη τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἀναφέρεται, ὅτι υἱὸς τις ἐνυμφεύθη τὴν μητρειάν του;

—Πόσοι ἦσαν οἱ ἄνδρες τοῦ πολέμου καθ' ὅλον τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ βασιλέως Δαβίδ;